

Projektna naloga pri informatiki

AIDS in mladi

Kazalo vsebine

Kazalo vsebine.....	2
Povzetek.....	3
Uvod.....	5
Aids in mladi.....	6
Kaj je AIDS?.....	6
Zdravstveni vidik.....	6
Prenašanje virusa HIV.....	8
Se virus HIV in aids razlikujeta?.....	9
Prihodnost aidsa.....	9
Statistika obolelih.....	10
Predsodki.....	12
Kaj so to?.....	12
Negativni, pozitivni predsodki.....	12
Najpogostejši predsodki.....	13
Oblikovanje predsodkov.....	13
Odnos mladostnikov do aidsa.....	14
Predsodki in prepričanja o aidsu.....	14
Mladi in aids.....	14
Rezultati raziskovanja na Gimnaziji Jurija Vege Idrija.....	17
Zaključek.....	19
Viri.....	20
Stvarno kazalo.....	21

Povzetek

Aids je bolezen, ki se v sodobnem svetu vedno hitreje širi- Nekateri ga imenujejo kar kuga 20 stoletja in imajo povsem prav. Saj je danes v svetu najmanj 42 milijonov obolelih za virusom HIV oz. AIDS-om, od tega je bilo 3.2 otrok. Vsak dan se na novo okuži z virusom HIV okoli 16. 000 ljudi; med njimi je najmanj 7000 mladih med 10. in 24. letom starosti; to pomeni, da se vsako minuto okuži 5 mladih ljudi. Od začetka epidemije do danes se je okužilo že več kot 30 milijonov ljudi, umrlo pa 12 milijonov.

Aids je skupek bolezni, ki napade in onemogoči naš obrambni sistem. Tako je naš organizem dovzetenjši za razna obolenja, saj je naš imunski sistem okrnjen. Vzrok za to pa je okužba z virusom HIV.

Za aidsom lahko zbolimo le v primeru, da pridemo v stik s telesno tekočino (krvjo, nožnično/semensko tekočino) nekoga, ki je že okužen z aidsom. To se zgodi pri spolnih odnosih, pri uporabljanju že uporabljenih igel, ter na način, da okužena kri vstopi v naše telo.

Glede obolelih od aidsa ima mnogo ljudi še vedno izoblikovane negativne predsodke. Vsi ti se ob njihovi bližini počutijo nelagodno in se jih bodo izogibali ali celo na kakršen koli način žalili. Zato to skupino ljudi doleti mnogo krivic in zapostavljanja.

Mladi dobijo največ informacij iz raznih publikacij; knjig, medijev, šele na drugem mestu je šola, in daleč zadaj so starši in prijatelji. Mnogo mladostnikov meni, da o aidsu ne vedo dovolj in bi si želeli dobiti več informacij. V družinah se še vedno zelo malo govori o tej temi. Medtem, ko se vedno več staršev pogovarja o spolnosti s svojimi otroci, pa aids ostaja še vedno nekakšen tabu. Mnogi starši živijo v prepričanju, da njihov otrok ne more zboleti za aidsom, da se to dogaja izključno narkomanom in homoseksualcem, za kar pa so prepričani, da njihovi potomci ne sodijo v te dve rizični skupini in tako ostajajo tiho.

Iz pred nekaj deset let pa se je odnos mladih do obolelih za aidsom bistveno popravil. Mladi so danes mnogo bolj svobodni, tako telesno, kot umsko, bolj odprti in sprejemljivi za drugačnost. K tej preobrazbi so gotovo bistveno prispevali mediji in drugačen način mišljenja, ki se je razširil po razvitih deželah.

Z razliko preteklosti, ko se niso upali govoriti z obolelimi, se danes mladi svobodno poljubljajo in imajo celo spolne odnose z obolelimi osebami. Posledica tega pa je, da družba

ni več razdeljena na »zdrave« in »nevarne« in oboleli niso več zapostavljeni, temveč imajo enake pravice in ugodnosti, kot »zdravi«.

Vsi lahko le upamo, da bo taka delitev še naprej izginjala iz sveta, tako za obolele od aidsa, kot pri vseh drugih skupinah, ki so še vedno deležne posebnega zapostavljanja. K temu lahko pripomoremo mi vsi.

Uvod

Dolgo sem razmišljala kakšno temo si želim izbrati za nalogo pri informatiki. Hotela sem si izbrati nekaj, kar me bo res zanimalo in pritegnilo, saj bi to pripomoglo k temu, da bi to nalogo naredila z veseljem. Da bi jo dojemala, kot nekaj kar me veseli, ne pa nekaj kar počnem pod prisilo, zaradi tega, ker je tako določila moja profesorica. :

Ideja za prav to vsebino pa se mi je porodila ob branju zgodbe, v kateri odraščajoči bolnik z aidsom pripoveduje, kako se je njegovo življenje drastično spremenilo od kar je izvedel za to smrtonosno bolezen, sploh po tem, ko ga je zapustilo večino prijateljev in ga je družba izrinila iz svojega obroča. To je v meni rodilo željo, da bi spoznala kakšen je resničen odnos mladih do aidsa okoli mene in izvedela še kaj več o tej bolezni. To so bili temeljni razlogi za rojstvo naloge »AIDS in mladi«.

Aids in mladi

Kaj je AIDS?

Aids je bolezen, ki je v zadnjih letih postala velik zdravstveni in socialni problem.

AIDS je krajšava za angleško frazo *Acquired Immuno Deficiency Syndrome*. Kar pomeni naslednje:

1) Acquired

V prevodu pomeni pridobljen, se pravi da gre za nalezljivo bolezen

2) Immuno

Predstavlja pomanjkljivost ali nekakšno okvaro, ki se navezuje na naslednjo besedo

3) Deficiency

imunski ali obrambni sistem

4) Syndrome

ali sidrom, predstavlja skupek bolezenskih znakov in ne le eno samo bolezen

Torej, če združimo ta posamezna poimenovanja v eno dobimo da gre za sidrom pridobljene imunske pomanjkljivosti, za skupek bolezní, ki napade in onesposobi naš obrambni sistem. Tako je naš organizem dovzetnejši za razna obolenja, saj je naš imunski sistem okrnjen. Vzrok za to pa je okužba z virusom človeške pridobljene imunske pomanjkljivosti, ali v angleščini **H**uman **I**mmuno deficiency **V**irus ali krajše HIV.

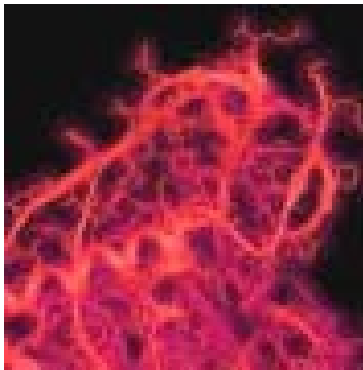
Zdravstveni vidik

Virus je precej majhna živa stvar, ki zraste le v živih celicah. Virus udre v naše telo in si poišče celico v katero lahko vstopi, tam spremeni program celičnega računalnika in povzroči, da celica ne opravlja več svojega dela, temveč izdeluje viruse. Ob sprejemu virusa v naš organizem zbolimo dokler naše telo ne povzroči protitelesa, ki virus uničijo. Takrat se pozdravimo. Virus povzroči: gripo, ošpice, norice...

Virus HIV pa se precej razlikuje od navadnega virusa. Saj napade tiste celice imunskega sistema, ki uravnava izdelavo protiteles, s tem pa telesu onemogoči, da bi se uprlo virusu.

Pri vstopu virusa v naš organizem virus takoj prestrežejo celice, ki so ustvarjena za boj z virusi ali T-pomagalka. Takoj, ko naletijo na virus sprožijo izdelavo protiteles, ki virus uničijo. Če nas virus ponovno želi okužiti, ga obrambne celice takoj prepoznajo in mu preprečijo vstop.

HIV pa napade prav T-pomagalka in okuži vedno nove in nove celice tako, da je teh celic v telesu vedno manj. Posledica tega pa je, da naš imunski sistem vedno slabše opravlja svoje delo in s tem se telo slabše brani različnih bolezni.

Virus HIV

Prenašanje virusa HIV

V primerjavi z drugimi virusi, se virus HIV prenaša mnogo težje. HIV živi le v krvnih celicah, kar pomeni, da se lahko nalezemo le tako, da kri okuženega pride v krvni obtok še neokuženega človeka. Tako, da moramo biti ob stiku s krvjo obolelega človeka zelo previdni, čeprav, če nam pride njegovo kri samo na kožo, to ne pomeni obolenja, razen, če na koži nimam rane ali kaj podobnega.

V preteklosti je veliko ljudi za virusom HIV obolela, zaradi transfuzije v bolnišnicah, kar pa danes skoraj ni več mogoče, ker se vsaka kri, ki je namenjena za darovanje, natančno pregleda in s tem izloči vsaka možnost, da bi v njej bil virus HIV.

Otroci se lahko okužijo tudi še v maternici svojih mam, saj si delita kri, ki potuje skozi popkovino. Tako so otroci mater okuženih z virom HIV v veliki nevarnosti že med nosečnostjo, porodom in dojenjem.

V nevarnosti so tudi vsi, ki imajo stike z igli, npr. odvisniki od drog, kajti treba si je zapomniti, da se lahko iglo uporabi le enkrat.

Najbolj pogosto prenašanje virusa HIV pa je s spolnimi odnosi. Saj se ta virus nahaja tudi v semenski in nožnični tekočini. Tako ob vsakem stiku teh dveh s telesom partnerja, obstaja nevarnost za prenos bolezni. Seveda le v primeru, da je eden od parterjev že okužen.

Aids se prenaša tudi z uporabljanjem že uporabljenih igel, kar pa se lahko zgodi le pri narkomanih. Tako, da prav oni sodijo v eno izmed rizičnih skupin.

Kako se ubraniti aidsu?

Z nekaj preprostimi metodami se je lahko izogniti virusu. Na prvi pogled res izgleda, da se je s HIV-om težko okužiti, čeprav v praksi ni tako.

Varnost:

Ne uporabljamo že uporabljenih, izposojenih igel, sploh pa se ne dotika najdenih.

Zaščitimo se s kondomom med spolnimi odnosi, ki zaščiti tako moškega, kot žensko. Prav tako obstajajo tako moški, kot ženski kondomi.

Pri druženju z obolelimi se je treba zavedati, da se le z druženjem z njimi ni mogoče naleziti virusa HIV. Ne moremo se okužiti z jedilnem priborom, ravno tako ne s pitjem iz iste skodelice, s poljubi in objemi, na stranišču, v plavalnih bazenih...itd.

Najbolj zanesljiva zaščita pred okužbo pri spolnih odnosih je uporaba pravih zaščitnih sredstev. Med temi je najbolj zanesljiv prav kondom.

Se virus HIV in aids razlikujeta?

Imeti virus HIV ali imeti AIDS ni eno in isto. Če ima človek virus HIV lahko veliko let živi povsem normalno, lahko celo umre naravne smrti. Če pa zbolijo za eno ali večimi hudimi boleznimi, pomeni da imamo AIDS. Na izmed takih značilnih in predvsem nevarnimi boleznimi je pljučnica, ki se lahko razvije iz povsem nedolžnega prehlada.

Prihodnost aidsa

Zdravila za to bolezen še ne obstaja. Zato je vsa energija ta čas namenjena informiranju in obveščanju ljudi.

Statistika obolelih

Vsak dan se na novo okuži z virusom HIV okoli 16. 000 ljudi; med njimi je najmanj 7000 mladih med 10. in 24. letom starosti; to pomeni, da se vsako minuto okuži 5 mladih ljudi. Od začetka epidemije do danes se je okužilo že več kot 30 milijonov ljudi, umrlo pa 12 milijonov. Preko 8 milijonov otrok je zaradi aidsa izgubilo starše, strokovnjaki pa ocenjujejo, da se bo do leta 2020 število sirot zaradi aidsa povečalo na več kot 40 milijonov.

Svet

V letu 2003 je bilo v letu 42 milijonov obolelih za virusom HIV oz. AIDS-om, od tega je bilo 3.2 otrok. V temu letu pa je na novo zbolelo 5 milijonov ljudi, od tega je bilo 800 000 otrok (mlajših od 15 let). V preteklem letu pa je v svetu zaradi aidsa umrlo 3.1 milijon ljudi, od tega je bilo 610 otrok. V svetu je razmerje med moškimi in ženskami razdeljeno na dve enakovredni polovici. Mogoče moški prekašajo ženske za odstotek al dva. Aids je še vedno najbolj razširjen v Afriki, kjer je že 30 milijonov okuženih. Prav tako je velik delež obolelih na Kitajskem v Indiji in Latinski Ameriki. Treba je upoštevati, da je še vedno mnogo neodkritih primerov.

Največ obolelih za aidsom je v Afriki, med njimi je mnogo otrok. Žalostno pa je, da se njihovo število iz minute v minuto povečuje.

Slovenija

V Sloveniji živi približno 130 ljudi okuženih z virusom HIV, pri tem pa predvidevajo, da jih je vsaj enkrat toliko še neznanih. Obolelih za aidsom pa je predvideno 26 ljudi, od tega naj bi bila dva otroka. Pri nas je še vedno večji odstotek moških bolnikov, kot ženskih, saj naj bi bilo žensk 12 odstotkov. Lani je bilo na novo odkritih 21 novih primerov obolelih za aidsom.

Statistika vseh bolnikov v svetu, ki trpijo za aidsom in vseh, ki so umrli v letu 2002 zaradi te strašne bolezni.

Oboleli za hiv/ aidsom v letu 2002	število
Vsi	42 milijonov
Žensk	19.2 milijonov
Moških	19.4 milijonov
Otrok	3.2 milijonov

Umrli za aidsom v letu 2002	število
Vseh	3.1 milijonov
Žensk	1.2 milijonov
Moških	1.3 milijonov
Otrok	610 000

Predsodki

Kaj so to?

Predsodki so vrsta stališča, ki pa niso upravičena, nimajo smiselne ali preverjene osnove, zato so neutemeljena. Predsodke spremljajo močna čustva in največkrat niso odporni na spremembe.

Predsodki so kompleksne strukture in se v primerjavi z drugimi stališči, prevzamejo avtomatično in zelo zgodaj, že celo pri treh letih.

Naj se še tako trudimo, predsodke imamo vsi ljudje, razlikujejo se le v tem, kdo je žrtev naših predsodkov in koliko se jih zavedamo. Predsodki običajno delujejo mimo zavestnega nadzora, zato je pomembno, da jih ozavestimo in prevzamemo nadzor nad njimi, če jih že ne moremo izkoreniniti.

Negativni, pozitivni predsodki

Čeprav si, ko zaslišimo besedo predsodek, največkrat predstavljamo nekaj negativnega, pa to ni teko. Saj so predsodki tako pozitivno, kot negativno naravnani.

Pozitivni

Ljudje, do katerih imamo pozitivne predsodke; vzemimo si primer: imamo pozitivno izoblikovan predsodek do zdravnikov in tako se bomo ob vsakem zdravniku, ki ga bomo srečali počutili prijetno in se pozitivno čustveno odzvali, saj bomo srečni, da smo spoznali še enega inteligentnega, zanimivega in požrtvovalnega človeka.

Negativni

Za drugi primer pa vzemimo skupino, ki jo obravnava ta naloga. Ljudi, ki so oboleli za aidsom. Vsi, ki imajo predsodek do teh ljudi, se bodo v stiku z njimi počutili nelagodni in se jih bodo verjetno na veliko izogibali. Prav tako, pa bo to skupino doletele mnogo žalitev in krivic.

Zato se tudi vedno bolj ukvarjamo z negativnimi predsodki, saj prav ti predstavljajo izvor številnih sporov, krivic, diskriminacij in vplivajo na izoblikovanje identitete in samospoštovanja pripadnikov skupin, ki so tarča predsodkov.

Najpogostejši predsodki

Še vedno so najbolj razširjeni etnični predsodki, ki so dobro vidni v zavračanju in sovražnosti do etničnih skupin, do zaničevanja in dojemanja manjvrednosti teh skupin od svoje.

Podobno temu so tudi rasni predsodki, ki poudarjajo napake in zaničujejo rase, ki se razlikujejo od njihove. Pri temu predsodku gre največkrat za predsodke o črncih.

Zelo so se razširili tudi spolni predsodki, ki so najprej obravnavali žensko, kot manj vredno bitje, ko pa je bil ta predsodek nekoliko izkoreninjen, so se pojavili predsodki o isto spolno usmerjenih.

Verski predsodki so še vedno vzrok mnogih vojn po svetu. Na primer med kristjani in muslimani ...

Zdi se nam, da so le manjšine tarča predsodkov, kar pa nikakor ne drži. Žrtev predsodkov je lahko katerakoli družbena skupina in kateri koli vidik posameznikove identitete. Pa naj gre za spol in seksualne preference, za videz (predsodki do debelih in invalidnih ljudi), za fizično stanje (predsodki v odnosu do ljudi, obolenih za aidsom), za poklic ali hobij. Toda res so najmočnejši predsodki o razlikah v spolni usmerjenosti, etični in rasni pripadnosti, ter religiji. Predsodki so del družbene realnosti in z njimi se vsak človek prej ali slej sreča, pa naj bo v vlogi nosilca predsodkov ali žrtve.

Oblikovanje predsodkov

Osnova za oblikovanje predsodkov je urejenost družbe, sedaj se ljudje mnogo bolje znajdemo, če je človeški prebivalstvo lepo urejeno po predalčkih. Tako ljudi razdelimo glede na razlike in podobnosti. Tu ima veliko vlogo socialna kategorizacija oz. razvrščanje ljudi v manjše število preglednih kategorij, katerih temelj je delitev ljudi na naše in vaše, na domače in tujce. Pripadnikom ene in druge skupine, se zdijo razlike med njimi gromozansko velike, med tem, ko razlike v eni skupini bistveno zmanjšajo. Predvsem se to zdi nekemu, ki opazuje drugo skupino, saj se mu zdijo posamezniki enaki in težko ločljivi. Npr. večina Evropejcev ne ločuje Kitajcev med seboj.

Pri delitvi na naše in vaše, čudimo izrazito naklonjenost do naših in večvrednost, medtem ko do vaših čutimo negativen odnos in nič vrednost.

Odločilni za nastanek predsodkov so socialni dejavniki; družina, množični mediji in skupinska pripadnost. Frustracije pri nastanku predsodkov in izkušnje.

Odnos mladostnikov do aidsa

Predsodki in prepričanja o aidsu

- Za aidsom zbolijo le homoseksualci
- Osebe, ki imajo aids so brez morale
- Poročena oseba, ki ima aids je gotovo nezvesta
- Oboleli so imeli / imajo seks z več partnerji
- Aids imajo narkomani
- Ljudje z aidsom so družbeno nesprejemljivi
- Oboleli za nalašč širijo svojo bolezen še na druge
- Aids se širi s slino, z zrakom, z dotiki
- Oboleli so necivilizirani in neizobraženi ljudje

Mladi in aids

Mladostniki zelo dobro poznajo načine kako se aids prenaša in so tudi ustrezno poučeni o zaščiti. Med njimi se najde le še redko kdo, ki ne bi vedel, da je s poljubljanjem nemogoče dobiti aidsa. Toda ta delež naraste, ko se gre za uporabljanje igel, v katerem primeru pa so v nevarnosti le narkomani. Vsi mladostniki vedo, da se aids širi s spolnostjo, toda veliko manj jih ve točno s katerimi tekočinami. Znanje je nekako okvirno, toda še vedno nad mejo, ko lahko rečemo, da je večji del seznanjen z nevarnostmi in posledicami, ki jih s seboj prinaša aids. Tu pa se postavi vprašanje, kako kljub velikemu znanju o tej bolezni, število obolelih še vedno narašča.

Največ informacij dobijo mladi iz raznih publikacij; knjig, medijev, šole na drugem mestu je šola, in daleč zadaj so starši in prijatelji. Vsekakor bi morala šola poskrbeti za večje širjenje znanja, saj mnogo mladostnikov meni, da o aidsu ne vedo dovolj in bi si želeli dobiti več informacij. V družinah se še vedno zelo malo govori o tej temi.

Medtem, ko se vedno več staršev pogovarja o spolnosti s svojimi otroci, pa aids ostaja še vedno nekakšen tabu. Mnogi starši živijo v prepričanju, da njihov otrok ne more zboleti za aidsom, da se to dogaja izključno narkomanom in homoseksualcem, za kar pa so prepričani, da njihovi potomci ne sodijo v te dve rizični skupini in tako ostajajo tiho.

Iz pred nekaj deset let pa se je odnos mladih do obolelih za aidsom bistveno popravil. Mladi so danes mnogo bolj svobodni, tako telesno, kot umsko, bolj odprti in sprejemljivi za

drugačnost. K tej preobrazbi so gotovo bistveno prispevali mediji in drugačen način mišljenja, ki se je razširil po razvitih deželah. Da je bil glavni dejavnik prav napredujoča civilizacija, se opazi v deželah, ki še vedno niso sprejele novega sloga življenja, saj so tam oboleli še vedno izobčeni.

Mladi se, od kar je na voljo toliko informacij, ne bojijo več priti v stik z obolelimi. Z razliko preteklosti, ko se niso upali govoriti z obolelimi, se danes mladi svobodno poljubljajo in imajo celo spolne odnose z obolelimi osebami. Posledica tega pa je, da družba ni več razdeljena na »zdrave« in »nevarne« in oboleli niso več zapostavljeni, temveč imajo enake pravice in ugodnosti, kot »zdravi«.

Kljub temu pa v svetu še vedno ostaja neka sramota za obolelega in za njegove svojce. Redko kdo si upa priznati, da ima aids, saj se pri tem boji, da ga bodo ali izobčili in bo zaradi tega izgubil vso družbo, saj se bodo vsi bali družiti z njem. Drugi strah pa je, da ga bodo takoj, brez kakršne koli podlage, obtožili homoseksualnosti ali nemoralnega življenja. S tem, da pa svojo bolezen tajijo, se lahko ta še bolj zahrbtno širi na okoli. K razkritju bolezni, pa vedno bolj javno spodbujajo tudi razne slavne osebe, saj prav one javno oznanijo svojo bolezen.

Toda strah, pred razkritjem obstaja predvsem za starejše generacije in ne toliko za mlajše. Saj prav med starejšimi še vedno krožijo stereotipni in predsodki, medtem, ko so se jih mlajše v večini že otresele.

Skupine, kot so homoseksualci, narkomani in ljudje, ki so spolno aktivni z več partnerji hkrati, niso več na tako slabem glasu, čeprav se njihovo ime še ni popolnoma opralo. Toda mladi jih ne krivijo več za nastanek in razširjenje aida, saj se je iz prakse pokazalo, da obolevajo tako moški, kot ženske hetero in homoseksualci, tako rekoč vsi. Res je, da so bili pred leti glavni prinašalci bolezni moški, ki so imeli isto spolna razmerja, toda se to se vedno bolj zgublja v pozabo, tako kot tudi krivda, ki je ves čas visela nad njimi.

Med mladimi pa še vedno prevladuje prepričanje, da oni ne morejo oboleti, da se to njim ne more zgoditi. Tudi pri zaščiti mladi mislijo predvsem na zaščito pred nezaželeno nosečnostjo in ne toliko na zaščito pred aidsom in drugimi nalezljivimi boleznimi. Zato je zaščita s kondomom, ki zaščiti tudi pred aidsom, manjša, pri poplavi vseh kontracepcija sredstev. Saj se premalo zavedajo, da živimo v svetu v katerem, nas lahko bolezen napade v vsakem slehernemu trenutku, kogarkoli.

So pa mladi bolj strogi, ko se gre za nadaljevanje aida, ko si okuženi par želi imeti lastnega otroka, ali ko obolela ženska zanosi. V tem primeru je velik večina prepričana, da je to nadvse neodgovorno dejanje in tega ne podpirajo. Večini se zdi splav bolj etični, kot pa rojstvo in s tem morebitni prenos bolezni na otroka.

Prav nasprotno pa se zgodi, ko se mladi seznanijo z dejstvom in trditvami znanstvenikov, da bi bilo s kloniranjem mogoče odpraviti aids. Tu ostajajo mladi skeptični in se v večini ne strinjajo s kloniranjem, temveč podpirajo drugačne poti iznajdbe zdravila.

Iznajdba zdravila se jim tudi zdi edini način, kako iz sveta izkoreniniti aids, pri tem pa so vsi enotni, da bi se moralo prav na to področje usmeriti več pozornosti in financ. Saj je iznajdba zdravila za aids bistveno bolj pomembna, kot razne druge stvari, v katere trenutno svet usmerja svoja sredstva.

Rezultati raziskovanja na Gimnaziji Jurija Vege Idrija

Raziskovanje je bilo opravljeno s pomočjo pisne ankete, ki je bila anonimna in se je nanašala na odnos srednješolcev do aidsa. Anketo so opravljali gimnazijci v starosti med 15 in 19 let. V anketi je sodelovalo 93 ljudi, od tega je bilo 32 ljudi moškega spola in 68 ljudi ženskega spola.

Vsi sodelujoči so vedeli, da se aids prenaša s spolnostjo in več, kot polovica je dobro seznanjena s prenašanjem aidsa in pozna vse pogoje, pod katerimi se lahko prenaša. Tretjina ne ve točno s katerimi tekočinami se vse prenaša in manj kot petina ne ve, da se širi tudi z uporabljanjem že prej uporabljenih igel. O tem, da se ne prenaša s poljubljanjem ni seznanjena zanemarljiva manjšina.

V primeru, da bi njihov prijatelj obolel za aidsom, bi kar 89 odstotkov ostalo prijatelj z obolelim, od tega se 68 procentov se ne bi počutilo ogroženih in bi prijatelja potolažilo, 15 odstotkov bi se počutilo ogroženo in 7 odstotkov bi situacijo ignoriralo. 11 odstotkov pa je ostalo neodločenih.

Pri vprašanju kaj bi storili, če bi bil sošolec njihovega otroka obolel otrok, bi 69 odstotkov seznanila svojega otroka z vsemi dejstvi, ki bi jih moral poznati in se povezali s straši otroka na način, da bi jim bili na voljo. Manj, kot en odstotek bi svojega otroka takoj premestilo v drugo šolo in dva odstotka bi situacijo ignorirala ali storila kaj drugega. Kar 28 odstotkov pa se ni moglo postaviti v takšno situacijo.

39 odstotkov vprašanih bi, če bi sami imeli aids, s tem seznanili vse s katerimi se družijo. 47 odstotkov bi s tem seznanilo le svoje bližnje, manj kot odstotek tega ne bi povedal nikomur in 13 odstotkov ni vedelo komu vse bi zaupalo o svoji bolezn.

Za nastanek in širjenje bolezni 72 procentov ne obtožuje nobenega, 4 procentov za to krivi homoseksualce, 3 procente narkomane in 6 procentov ljudi, ki imajo spolne odnose z več osebami. Manjši odstotek obtožuje nekoga drugega in 13 odstotkov o tem ni imelo mnenja.

Glede ozdravljenja oz. izkoreninjenja aidsa, 52 odstotkov meni, da ta problem rešiti le z iznajdbo zdravila, 8 odstotkov meni, da s promoviranjem zdravega načina življenja in 32 odstotkov meni, da bi bilo učinkovito le v primeru, da bi oboje združili. 3 odstotke meni, da bi bilo treba okužene izpostaviti oz. se jih na nek način znebiti in 5 odstotkov je ostalo neodločenih.

Na vprašanje, ali se pred vsakim spolnim odnosom zaščitijo, je kar 96 procentov odgovorilo pritrdilno in le 4 odstotkov se ne zaščiti. Kar je po ostalih raziskavah izjemno presenetljivo in pohvalno.

91 odstotkov se ni strinjalo s tem, da bi par, v katerem je okužen moški, imel svojega otroka, 6 odstotkov se je s tem strinjalo in 2 odstotka se nista mogla odločiti.

Na koncu se je 63 odstotkov združilo v skupino, ki naj bi vedela dovolj o aidsu in 35 odstotkov v skupino, ki meni, da ne ve dovolj o tej zahrbtni bolezni.

V prilogah je priložena anketa, rezultati anket oblikovani v tabeli in trije rezultati oblikovani v grafih.

Zaključek

S to nalogo sem spoznala, da se je družbin odnos do obolelih za aidsom že nadvse izboljšal, za kar imajo bistvene zasluge prav mladi, saj so mladi tisti, ki pomenijo prihodnost za naš svet.

Upam, da ste skupaj z menoj pridobili nekaj znanja več o tej strašni bolezni, ter doumeli odnos, ki ga do nje gojijo mladi.

Kamen se mi je odvalil od srca, ko sem ugotovila, da mladi v večini z lahkoto in brez predsodkov sprejemajo okužene in obolele, kajti vem. Sedaj vem, da če kdaj obolim za to smrtonosno bolezen, kajti zavedam se, da smo ogroženi vsi, ne bom izobčena iz družbe in ostala brez prijateljev. Vsaj tako bi lahko razbrala iz vseh podatkov, ki sem jih združila v tej nalogi, toda ko preide teorija na resničen primer, se lahko spremeni marsikaj...

Viri

1 Časopisni viri

- a) Soruz, M.: Svetovanje- AIDS, Gejevske in lezbične študije, let. XXIII, (1995), št. 177, str. 207

2 Učbeniki

- a) Kompare, A.: Psihologija: spoznanja in dileme, Ljubljana; DZS, 2002, psihologija- učbenik za srednje šole
- b) Etschenberg, K.: AIDS, Ljubljana; DZS, 1992
 - Pripomoček za učitelje
 - Delovni zvezek

3 Knjige

- a) Leibowitch, J.: AIDS, Ljubljana; Cankarjeva založba, 1985
- b) Bryant- Mole, K.: Pogovarjamo se o aidsu, Murska Sobota; Pomurski tisk, 1994
- c) Dr. Kahn-Nathan J: Kontracepcija v 10 lekcijah, Ljubljana; ČGP Delo, 1979
- d) Hajdinjak M., Hajdinjak, L.: Kaj pa zdravje- zdravstveni priročnik za mladino, Maribor; Rotis, 2000

4 Internetni viri

- a) <http://www.sigov.si/ivz/aids/aidsgs.htm> Citirano: 08.04.2003; 16:06
- b) http://www.zzv-ce.si/dobro_je_vedeti/aids.php Citirano: 08.04.2003; 16:06
- c) <http://www.kud-fp.si/siqrd/varno/> Citirano: 08.04.2003; 16:06

Stvarno kazalo

2

20 stoletja..... D.....
..... družba.....

A

Aids.....
.....
..... G.....
..... Gimnaziji Jurija Vege Idrija.....

..... H.....
..... HIV.....

B

bolezen.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

bolezni.....
.....
..... homoseksualci.....

..... L.....
..... imunski sistem.....

..... informatiki.....

..... K.....
..... kondomom.....

bolnik.....

C kri.....

celice.....
.....
.....

L	Predsodki
Ljudje
.....
M
mladi
.....	Prenašanje
.....
.....	protiteles
.....
.....	S
.....	seks
moški
.....	semenski
.....
.....	sidrom
.....
N
narkomani	Slovenija
.....
.....	smrtonosno
.....
nožnični	socialni
.....
O
obrambni sistem	Svet
.....
.....	U
.....	umrlo
odvisniki
.....
okuži	V
.....	Virus
.....
organizem
.....	Z
.....	zbolimo
.....
Otroci	zdravstveni
.....
P

Priloge

- Anketa, na kateri se je izvajala anketa na Gimnaziji Jurija Vege idrija
- Rezultati ankete oblikovani v tabeli
- Tri grafično prikazane vrednosti raziskovanja, oblikovane v Microsoft Excel-u

Spol	Odstotki
ženski	68
moški	32

Aids se prenaša (možnih je bilo več odgovorov)	Odstotki
S poljubljanjem	1
S spolnostjo	100
Z uporabo že uporabljenih igel	84
Z izmenjavo telesnih tekočin z okuženim	71
Ne vem	0

Kaj bi storili, če bi izvedel, da ima tvoj prijatelj aids	odstotki
Objel in potolažil bi ga	68
Bil bi v skrbeh za svojo varnost	15
Delal bi se, kot da ni nič	7
Ne bi bila več prijatelja	0
Ne vem	11

Kako ukrepaš, ko izveš da ima sošolec tvojega otroka aids?	odstotki
Prepisal bi otroka	1
Zahteval bi, da okuženega premestijo	0
Otroku bi prepovedal druženje z njim	0
Pogovoril bi se z otrokom	69
Ne vem	28
drugo	2

Kdo bi izvedel za tvojo bolezen	odstotki
Le bližnji	47
Nihče	1
Vsi, ki se družijo z menoj	39
Ne vem	13

Kdo je kriv za nastanek/ širjenje bolezni?	odstotki
Homoseksualci	4
Ljudje, ki podpirajo svobodno spolnost	6

Narkomani	3
Nihče od teh	72
Ne vem	13
drugo	2

Kako bi se dalo aids izkoreniniti	odstotki
Pobiti, izobčiti vse	
Z odkritjem zdravila	52
S promoviranjem zdravega načina življenja	8
Izpostaviti vse okužene	3
Ne vem	5
zdravilo + promoviranje	32

Ali se pred spolnim odnosom zaščitiš	odstotki
Da	96
Ne	4

Ali naj ima okuženi par otroka	odstotki
Da	6
ne	91
Ne vem	3

Ali veš dovolj o aidsu	odstotki
Da	63
ne	35